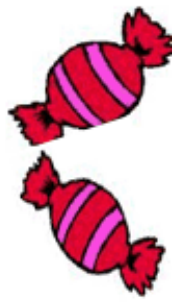

נא לא לקרא בזמן התפלה		
יקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"נ	
19:57	18:50	קרית ארבע
19:57	18:49	חיספין
20:00	18:52	חיפה
19:57	18:45	ירושלים
19:59	19:01	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פּרשֶׁת רֵאָה | ל' אב התשע"ב | גליון מספר 43 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדק אמחלבה

לע"נ טפסר משנה ינון יצחקי ז"ל

"ימי הסליחות"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים. בנים יקרים שלי, אמר אבא בראש חדש אלול. שמתם לב שימי הסליחות הגיעו? זוכר אני שהרב שלי היה אומר, חדש א"ב רומז לחדש אלול. איך שאל ירון? א"ב אלו שני מלים: אלול בדרך. איזה רעיון נפה אמר יניב. לבטח התכוננתם ללכת לאמירת הסליחות, נכון? שתקנו. האמת, שבכלל לא שמנו לב שהנה ימי הסליחות הגיעו. אבא, על מה צריך לבקש סליחה קדם, שאל ירון? אספר לכם ספור, ענה אבא, והחליטו בעצמכם. התישבנו על הספה ואבא החל לספר: "אופה אחד בכפר קטן נהג לקנות משכנו האפר את החמאה שהיה זקוק לה לאפיה. ביום מן הימים התחיל לחשוף שגושי החמאה האמורים לשקל קילו אחד, לא ממש שוקלים קילו שלם, אלא פחות. התחיל האופה לנהל מעקב: מדי יום שקל את גוש החמאה ורשם את התוצאה, ואכן, הסתבר לו כי תמיד שקל הגוש פחות מקילו אחד. רגז האופה מאד על ששכנו גונב אותו, והחליט לתבע אותו לדיון. בשעת המשפט שאל השופט את האפר: אני מניח שיש לך משקל שעליו אתה שוקל את החמאה, הלא כן? לא, כבודו, אין לי משקל, ענה האפר. כיצד אם כן אתה יודע את משקל החמאה שאתה מוכר לשכנך האופה? אני יכל להסביר בקלות, אדוני השופט, ענה האפר: יש לי מין מאזני משקל כאלה. בצד אחד שמים משקל במשקל ידוע, ובצד השני אני שם חמאה שתאזן את זה. במקרה של האופה, אני תמיד משתמש כמשקל בכפר לחם של קילו אחד שאני קונה ממנו באותו יום, ושם לו חמאה כמשקל לחם...". חחח צחק יניב, בטח הוא למד לקח. ומה אתכם, בנים יקרים? האם פגעת יודעים אתם ממי צריך לבקש סליחה? ובמיחד על מה לבקש מחילה? כשהלכנו לאמירת הסליחות בבית הכנסת, הינו הראשונים בבית הכנסת, כשבלבנו אנו סולחים ומוחלים לכל מי שפגע בנו או העליב אותנו, בפונה ושלא בכונה. ומה אתכם חברים שלנו? איפה תהיו אתם באמירת הסליחות?

לשנה טובה נכתב ונחתם אמן כן יהי רצון

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת שפטים, יונתן.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

בְּשִׁילֵי הַפְּרָשָׁה

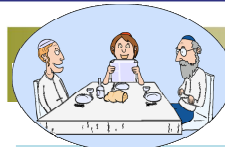
בהמשך לצוויים על שמירת התורה, משה נותן לפני העם "ברכה" ו"קללה". הוא גם מזכיר את המעמד שיתקיים בהגיעם לארץ, על הר גריזים תנתן הברכה ועל הר עיבל תנתן הקללה. הברכות הן שכר על שמירת המשפטים, והקללות פגעוש אם לא ישמרו. בהמשך מפרטים החובות והאסורים בבואם לארץ, עבודת האל במקום המקדש, וכן מזכרים אסורים מיחדים כמו לא לשמע לנביאי שקר, ולאחרים המנסים להסית העם מדת האל. עוד מספר משה מה יעלה בגוללה של "עיר הנדחת" – עיר שאנשיה פנו לעבד אלהים אחרים. כמו כן חוזר משה על חקי הפשרות השונים, על מצוות התלויות בארץ: מעשרות, שמיטה ועל שלשת הרגלים: פסח, שבועות וסוכות.

החִיצָה בְּפְרָשָׁה

- ☺ אלו שני הרים מזכרים בתחלת פרשתנו?
- ☺ איזה נהר צריכים ישראל לעבור כדי להגיע לארץ?
- ☺ להיכן הביאו ישראל את הקרבנות שלהם לאחר שגיעו לארץ?
- ☺ כיצד ה' מכנה אותנו?
- ☺ כמה שבועות נמשכת ספירת העומר?

סֹרֵס לְעוֹן הַשָּׁבֹת

"בנים אתם, לה' אלהיכם: לא תתגדדו..." (דברים, י"ד, א') משל למלך ששלח את בנו לכפר אחד לגדלו. כשגדל שלח להביאו אל ארמונו כדי להמליכו.

התחילו כל בני הכפר לבכות על פרידתו מהם. היה ביניהם חכם אחד שפנה אל אחיו בני הכפר ואמר להם: "מדוע הנכם בוכים, בשעה שידוע לכם שבו המלך עוזב אותנו למלך על כל הארץ, אדרבה, צריכים אתם לשמח בשמחתו כי רבה היא".

כן הבורא, מלך העולם כלו, שלח את האדם לעוה"ז כדי לעסוק בתורה ובמצוות. כאשר מגיעה עת הסתלקותו מהעולם בוכים קרוביו וידידיו על הפרידה. בא משה רבנו ואומר: "למה תבכו עלי' בנים אתם לה' אלהיכם?"

הרי נשמתכם משמי מרום והיא חלק אלה ממעל, הרי נדאי נצחית היא ואינה מתה במיתת הגוף, לכן לא תתגדדו להצטער יותר מדי כי זה יראה ח"ו שאינכם מאמינים בנצחיות הנפש...

הַמְשָׁחָה בְּפְרָשָׁה

דיוק בקיום המצוות את מצוות ה' יש לשמור בדיוק, בלי להוסיף ובלי להפחית. "את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות, לא תסוף עליו ולא תגרע ממנו". לא אחת קורה שאבא או אמא, מבקשים מאתנו שנסדר את החדר, או שנטאטא את המטבח, או נשטף כלים בכיור, נכון? וכמה פעמים עשינו מה שבקשו מאתנו, אך לא בשלמות? כן הוסינו, כן דחפנו את הלכלוך מתחת לספה, או שהתעצלנו? התורה באה ללמדנו שעלינו לעשות הכל בשלמות, לא רק פי אנו מקימים מצוות כבוד הורים, אלא בעקר כי אנו מרגילים את עצמנו לעשות כל דבר כפי שצריך, ובונים את האישיות שלנו באפן הנכון ביותר.